

Съдържание

III Подготвителни актове

Европейска централна банка

2016/C 216/01	Становище на Европейската централна банка от 6 април 2016 година относно предложение за решение на Съвета за определяне на мерки за постепенно установяване на единно представителство на еврозоната в Международния валутен фонд (CON/2016/22)	1
---------------	---	---

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2016/C 216/02	Обменен курс на еврото	5
---------------	------------------------------	---

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

2016/C 216/03	Уведомление от ирландското правителство в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ (Директива за природния газ) по отношение на определянето на Gas Networks Ireland за оператор на преносна мрежа	6
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд на ЕАСТ

2016/С 216/04	Дело, заведено на 23 октомври 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия (Дело Е-25/15)	7
2016/С 216/05	Дело, заведено на 16 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия (Дело Е-30/15)	8
2016/С 216/06	Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия (Дело Е-31/15)	9
2016/С 216/07	Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Княжество Лихтенщайн (Дело Е-32/15)	10
2016/С 216/08	Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия (Дело Е-33/15)	11
2016/С 216/09	Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия (Дело Е-34/15)	12
2016/С 216/10	Дело, заведено на 22 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Кралство Норвегия (Дело Е-35/15)	13

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2016/С 216/11	Предварително уведомление за концентрация (Дело М.8070 — Bancoropular-e/Assets of Barclays Bank) — Дело кандидат за опростена процедура ⁽¹⁾	14
---------------	--	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

III

(Подготвителни актове)

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от 6 април 2016 година

относно предложение за решение на Съвета за определяне на мерки за постепенно установяване на единно представителство на еврозоната в Международния валутен фонд

(CON/2016/22)

(2016/C 216/01)

Въведение и правно основание

На 30 октомври 2015 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) получи искане от Съвета за становище относно предложение за решение на Съвета за определяне на мерки за постепенно установяване на единно представителство на еврозоната в Международния валутен фонд („МВФ“ или „Фондът“) (наричано по-долу „предложеното решение“) ⁽¹⁾.

ЕЦБ е компетентна да даде становище на основание член 138 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), съгласно който с цел да гарантира мястото на еврото в международната парична система, Съветът по предложение на Комисията и след консултация с ЕЦБ може да приема подходящи мерки за осигуряване на единно представителство в международните финансови институции и конференции. В съответствие с член 17.5, изречение първо от Процедурния правилник на Европейската централна банка Управителният съвет прие настоящото становище.

1. Общи забележки

- 1.1 С предложеното решение се доразвива Докладът на петимата председатели ⁽²⁾, в който се отправя призив за все по-единно външно представителство на Икономическия и паричен съюз (ИПС) в процеса на развитието му към икономически, финансов и фискален съюз. ЕЦБ споделя стремежа за постепенното засилване на външното представителство на еврозоната в МВФ с крайната цел да се създадат една или няколко групи на еврозоната и да се гарантира, че еврозоната ще изразява обща позиция.
- 1.2 ЕЦБ напълно подкрепя засилването на координацията на политиките на еврозоната, което е от основно значение за целта на единното външно представителство, както е предвидено в членове 4 и 9 от предложеното решение. Въпреки че координацията се подобри през последните години, тя все още изисква допълнително засилване и подобряване, така че да бъде съразмерна с икономическото управление на еврозоната, което вече беше засилено през последните години, и с очакваната по-дълбока интеграция, както е изложено в Доклада на петимата председатели.
- 1.3 ЕЦБ би желала да подчертае, че за целите на постигане на единно и ефективно представителство на еврозоната в МВФ е от решаващо значение всички заинтересовани страни да действат при пълно зачитане на принципа на лоялното сътрудничество. В това отношение член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) изисква от Съюза и държавите членки при пълно взаимно зачитане да си съдействат при изпълнението на задачите, произтичащи от ДЕС и ДФЕС (наричани заедно „Договорите“). Този принцип изисква всички държави членки да предприемат всякакви подходящи мерки, за да гарантират изпълнението на задълженията, възникващи от Договорите или произтичащи от актовете на институциите на Съюза, и да се въздържат от всяка мярка, която би изложила на риск постигането на целите на Съюза. Член 13, параграф 2 от ДЕС изисква от институциите на Съюза да осъществяват лоялно сътрудничество помежду си.
- 1.4 ЕЦБ отбелязва, че с предложеното решение се цели да се установи единно представителство на еврозоната съгласно правото на Съюза, без да се променя членската структура на МВФ, основана на членството на държави, съгласно Учредителния договор на Международния валутен фонд ⁽³⁾ (наричан по-долу „Учредителния договор на МВФ“). За установяването на напълно единно представителство на еврозоната в МВФ изглежда, че е необходимо изменение на Учредителния договор на МВФ, за да се предвиди членство за наднационални организации като Съюза/еврозоната. ЕЦБ отбелязва, че такава реформа не е предвидена в предложеното решение. Следователно единното представителство на еврозоната в МВФ е ограничено до онези области на политиката, прехвърлени на Съюза.

⁽¹⁾ COM(2015) 603 final.

⁽²⁾ Вж. Доклада на петимата председатели относно завършването на европейския икономически и паричен съюз, 22 юни 2015 г., достъпен на www.ec.europa.eu.

⁽³⁾ Членове II и III от Учредителния договор на МВФ.

- 1.5 ЕЦБ отбелязва също така, че националните централни банки (НЦБ) в Евросистемата и Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) играят важна роля в представителството на съответните им държави в МВФ в рамката на членската структура на МВФ, основана на членството на държави. В съответствие с член V, раздел 1 от Учредителния договор на МВФ ⁽¹⁾ всяка държава членка трябва да посочи учрежденията, чрез които ще работи с МВФ. При мнозинството от държавите членки от еврозоната за такива учреждения са посочени НЦБ ⁽²⁾. Нещо повече, НЦБ играят важна роля в представителството на техните държави членки пред органите за вземане на решения на МВФ. При мнозинството от държавите членки от еврозоната ⁽³⁾ управителят на НЦБ служи като управител на своята държава в Борда на управителите на МВФ, докато в другите държави членки той или тя служи като заместник-управител в Борда на управителите на МВФ. Също така в няколко случая управителят на НЦБ е заместник-член на Международния паричен и финансов комитет (МПФК). В допълнение много НЦБ участват активно в процедурата по подбор на (заместник-) изпълнителните директори за техните държави, а в някои случаи НЦБ провеждат този подбор.

В съответствие с Учредителния договор на МВФ ⁽⁴⁾ всяка държава членка на еврозоната определя своята централна банка за влогоприемател на всички запаси на МВФ в нейната валута. Нещо повече, НЦБ от Евросистемата държат и управляват специални права на тираж (СПТ), разпределени към съответните им държави, по силата на тяхното участие в Департамента за СПТ на МВФ ⁽⁵⁾ и участват в доброволни търговски споразумения за СПТ. Освен това НЦБ от Евросистемата участват и в плана за финансовите сделки на МВФ, предоставят задължителни записвания на дял за членството на тяхната държава в МВФ и — когато е нужно и подходящо — предоставят двустранно доброволни кредитни линии на МВФ в контекста както на Общите заемни споразумения, така и на Новите заемни споразумения на МВФ.

- 1.6 От гледна точка на правото на Съюза в Договорите се признава ролята, която НЦБ и ЕЦБ играят по отношение на МВФ. Съгласно Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (наричан по-долу „Уставът на ЕСЦБ“) ЕЦБ и НЦБ могат да установяват отношения в зависимост от конкретния случай с международни организации, както и да осъществяват всички видове банкови сделки при отношенията си с тях, включително операции по предоставяне и вземане на заеми ⁽⁶⁾. НЦБ имат право да осъществяват сделки, за да изпълняват задълженията си спрямо международни организации ⁽⁷⁾. ЕЦБ може да държи и управлява резервни позиции в МВФ и СПТ и да обединява такива активи ⁽⁸⁾. В това отношение ЕЦБ е определена от Борда на изпълнителните директори на МВФ за държател на СПТ съгласно Учредителния договор на МВФ ⁽⁹⁾.
- 1.7 ЕЦБ разбира, че с предложеното решение не се цели да се променят договореностите между държавите членки от еврозоната, които са постигнали с цел да гарантират упражняването на съответните си права и задължения, възникващи от членството им в МВФ. В тези рамки ЕЦБ е готова да допринесе към усилията, положени от Съвета в гарантирането на единно представителство на еврозоната пред всички органи на МВФ, и да играе своята роля в единното представителство на еврозоната съгласно решеното от Съвета. По отношение на всяка мярка, основана на член 138 от ДФЕС, ще трябва да бъде взет предвид фактът, че обхватът на този член е ограничен до онези области на политиката, които са били прехвърлени на Съюза и в които ЕЦБ и НЦБ независимо упражняват определени правомощия, възложени им с ДФЕС и Устава на ЕСЦБ ⁽¹⁰⁾.

2. Специфични забележки

2.1 Независимост на Евросистемата

- 2.1.1 Както е отбелязано по-горе, целта да бъде установено единно представителство на еврозоната в МВФ ще трябва да бъде постигната при зачитане на компетентността на Евросистемата, по-конкретно съгласно член 127 от ДФЕС,

⁽¹⁾ Вж. раздел 1 от член V от Учредителния договор на МВФ, в който се предвижда, че всяка държава членка трябва да работи с Фонда само чрез своето министерство на финансите, централна банка, стабилизиращ фонд или друго подобно учреждение, както и че Фондът трябва да работи само със или чрез същите тези учреждения.

⁽²⁾ Вж. например Австрия: Раздели 1 и 2 от Федералния закон от 23 юни 1971 г. за увеличението на дела на Австрия в МВФ и прехвърлянето на целия дял от Oesterreichische Nationalbank, BGBl № 309/1971; Германия: Член 3, параграф 2 от Закона за Учредителния договор на МВФ от 9 януари 1978 г. (BGBl. 1978 II стр. 13), изменен с член 298 от Регламента от 31 август 2015 г. (BGBl. I стр. 1474); Финландия: Раздел 2 от Закон 68/1977 за одобрението на определени изменения на Договора за Международния валутен фонд; Словения: Член 4 от Закона за членството на Република Словения в Международния валутен фонд; Португалия: Член 1, параграф 1 от Наредба-закон № 245/89 от 5 август 1989 г.

⁽³⁾ Такъв е случаят например с Белгия, Естония, Германия, Латвия, Литва, Малта, Нидерландия, Австрия, Словакия, Словения, Финландия и Португалия.

⁽⁴⁾ Вж. раздел 2, буква а) от член XIII от Учредителния договор на МВФ.

⁽⁵⁾ Вж. член XVII от Учредителния договор на МВФ.

⁽⁶⁾ Вж. член 23, първо и четвърто тире от Устава на ЕСЦБ.

⁽⁷⁾ Вж. член 31.1 от Устава на ЕСЦБ.

⁽⁸⁾ Вж. член 30.5 от Устава на ЕСЦБ.

⁽⁹⁾ Вж. раздел 3 от член XVII от Учредителния договор на МВФ.

⁽¹⁰⁾ ЕЦБ следва също така да вземе предвид и задачите, възложени ѝ съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (OJ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

и нейната независимост, по-конкретно съгласно член 130 от ДФЕС и член 7 от Устава на ЕСЦБ. С принципа на независимостта в правото на Съюза се цели да бъде защитена Евросистемата от всякакъв политически натиск, за да ѝ се позволи да преследва ефективно своите цели и да изпълнява предоставените ѝ задачи посредством упражняването по независим начин на специфичните правомощия, възложени ѝ с правото на Съюза⁽¹⁾.

- 2.1.2 Член 138, параграф 2 от ДФЕС не може да ограничава независимостта на Евросистемата. За да бъде „подходящо“ по смисъла на член 138, параграф 2 от ДФЕС, с предложеното решение следва да се гарантира, че независимото изпълнение на задачите и правомощията на Евросистемата е защитено в процеса по откриване на оптималния модел за организирането на единното представителство на еврозоната в МВФ. Въпреки че целите, задачите и специфичните правомощия, които са защитени от независимостта на Евросистемата, продължават да се развиват, най-важните са описани по-долу.
- 2.1.3 Основната цел на Евросистемата е да се поддържа ценовата стабилност (член 127, параграф 1, първо изречение и член 282, параграф 2, второ изречение от ДФЕС и член 2, първо изречение от Устава на ЕСЦБ). Възлагането на тази цел е неразривно свързано с предоставянето на Евросистемата на висока степен на независимост, тъй като в изискването на ДФЕС за независимост на централната банка се отразява общият възглед, че основната цел да бъде поддържана ценовата стабилност се постига най-добре от независима централна банкова система с точно определени правомощия⁽²⁾. Съгласно член 282, параграф 1, второ изречение от ДФЕС паричната политика на Съюза се провежда от Евросистемата. В контекста на член 3, параграф 1, буква в) и член 282, параграф 1, второ изречение от ДФЕС терминът „парична политика“ не трябва да се чете в стеснителен и технически смисъл като отнасящ се единствено до основната задача на Евросистемата, към която препраща член 127, параграф 2, първо тире от ДФЕС. Такъв стеснителен прочит нито е необходим, нито е бил предвиден. ЕЦБ разбира термина „парична политика“ като отразяващ заглавието на глава 2 от дял VIII от трета част от ДФЕС и поради това смята, че той обхваща всички специфични правомощия, свързани с еврото, описани в относимите разпоредби на ДФЕС и по-конкретно членове 127 и 128 от ДФЕС⁽³⁾.
- 2.1.4 На Евросистемата са възложени и вторични цели: без да се засяга целта да бъде поддържана ценовата стабилност, Евросистемата подкрепя общите икономически политики в Съюза с оглед на допринасянето към постигането на целите на Съюза, посочени в член 3 от ДЕС (вж. също член 127, параграф 1, второ изречение от ДФЕС, член 282, параграф 2, трето изречение от ДФЕС и член 2 от Устава на ЕСЦБ). Целите, изложени в член 3 от ДЕС, са допълнително конкретизирани в членове 119—127 от ДФЕС.
- 2.1.5 И накрая, в допълнение към целите, изложени в ДФЕС, Евросистемата допринася за гладкото провеждане на следваните от компетентните органи политики, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции и стабилността на финансовата система съгласно член 127, параграф 5 от ДФЕС. Тя преследва целта да бъдат гарантирани безопасността и стабилността на кредитните институции във връзка с конкретните задачи, отнасящи се до пруденциалния надзор над кредитните институции, възложени от Съвета на ЕЦБ на основание член 127, параграф 6 от ДФЕС. От ноември 2014 г. ЕЦБ изпълнява тези задачи в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ), който се състои от ЕЦБ и националните компетентни органи. Във връзка с това ЕЦБ е също така обвързана със задължения за пазене на професионална тайна⁽⁴⁾ и е задължена да действа независимо в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

2.2 Статутът на наблюдател на ЕЦБ в МВФ

- 2.2.1 ЕЦБ е единствената институция на Съюза, посочена в член 13, параграф 1 от ДЕС, на която е предоставена международна правосубектност⁽⁵⁾. В съответствие с членове 6.1 и 6.2 от Устава на ЕСЦБ в областта на международното сътрудничество, свързано със задачите, възложени на ЕСЦБ, ЕЦБ решава как ЕСЦБ да бъде представявана и дали ЕЦБ и, след нейното одобрение, НЦБ могат да участват в международни парични институции. Член 6.3 от Устава на ЕСЦБ постановява, че тези разпоредби не засягат подходящите мерки, приети от Съвета съгласно член 138, параграф 2 от ДФЕС, които целят да гарантират единното представителство на еврозоната в международни финансови институции и конференции.

⁽¹⁾ Вж. точка 134 от Решение от 10 юли 2003 г. по дело *Комисия/Европейска централна банка*, С-11/00, Recueil, стр. I-7147.

⁽²⁾ Вж. глава 2.2.3., раздел „Функционална независимост“, първи параграф от Доклада на ЕЦБ за конвергенцията от 2014 г.

⁽³⁾ Вж. параграф 9 от Становище CON/2003/20 относно термина „парична политика“ в член 3, параграф 1, буква в) от ДФЕС. Тъй като Уставът на ЕСЦБ е неразделна част от Договорите (член 51 от ДЕС), терминът „парична политика“ също така препраща към разпоредбите относно паричната политика, закрепени в Устава на ЕСЦБ.

⁽⁴⁾ Вж. член 27 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

⁽⁵⁾ Вж. член 282, параграф 3 от ДФЕС, член 9.1 от Устава на ЕСЦБ и член 8 от Регламент (ЕС) № 1024/2013. Международната правосубектност на ЕЦБ е ограничена до нейните функции и приложимите разпоредби на Договорите. Оттук следва, че в съответствие с членове 6.1 и 6.2 от Устава на ЕСЦБ в областта на международното сътрудничество, включващо задачите, възложени на ЕСЦБ, ЕЦБ решава как ЕСЦБ да бъде представявана и дали ЕЦБ и, след нейното одобрение, НЦБ могат да участват в международни парични институции. Член 6.3 от Устава на ЕСЦБ постановява, че тези разпоредби не засягат подходящите мерки, приети от Съвета съгласно член 138, параграф 2 от ДФЕС, с които се цели да се гарантира единното представителство на еврозоната в международни финансови институции и конференции.

На ЕЦБ следва да се продължи да ѝ бъде предоставяна важна роля в представителството на еврозоната в МВФ, т.е. роля, която взема напълно под внимание факта, че Евросистемата упражнява независимо специфичните си правомощия, възложени ѝ с ДФЕС и Устава на ЕСЦБ, както ЕЦБ упражнява онези свои правомощия, възложени ѝ с Регламент (ЕС) № 1024/2013. Следователно тази роля трябва най-малкото да включва права, каквито ЕЦБ като представител на Евросистемата има понастоящем като наблюдател в МВФ, т.е. правото на обръщение и правото да внася писмени изявления в органите на МВФ. Може да бъде необходимо тази роля да бъде разширена допълнително, ако организацията на единното външно представителство доведе до увеличение на правата на еврозоната в МВФ. В този контекст ЕЦБ смята, че целта на постигане на единно представителство на еврозоната в МВФ може да бъде реализирана единствено чрез пълно отчитане на въздействието от независимото упражняване на специфичните правомощия на ЕЦБ в областта на външното представителство. Мненията и произтичащите позиции на еврозоната следва да бъдат внимателно координирани и изразени в един глас. Това обаче предполага, че при организацията на единното представителство ще трябва изцяло да бъде взето предвид вътрешното разпределение на компетенциите и съответните правомощия на различните институции на Съюза, както и базираните на Договорите гаранции за независимост, с които се цели да се предпази Евросистемата от всякакъв политически натиск с цел да ѝ позволят да преследва ефективно целите, произтичащи от нейните задачи.

2.2.2 Нещо повече, както беше вече отбелязано, единното представителство ще трябва да бъде организирано при пълно зачитане на принципа на лоялното сътрудничество между институциите на Съюза (член 13, параграф 2 от ДЕС). Следователно ЕЦБ очаква Комисията и Съветът да допринесат за постигането на целта да бъде установено единно представителство на еврозоната в съответствие със задачите и правомощията на Евросистемата. Предполага се, че при такова единно представителство ще бъде зачетена дългогодишната практика централните банки да си сътрудничат тясно в подготовката на общите позиции на еврозоната в процесите на вземане на решения в МВФ и участието на НЦБ от Евросистемата в тези процеси с оглед на техния експертен опит в областите на дейност на МВФ.

2.2.3 Понастоящем ЕЦБ е представлявана на постоянен принцип в два органа на МВФ. Председателят на ЕЦБ е наблюдател в МПФК. Нещо повече, ЕЦБ има статут на наблюдател в Изпълнителния съвет на МВФ, когато се обсъждат въпроси, свързани с нейните задачи⁽¹⁾. По-конкретно ЕЦБ е поканена да изпрати представител на събранията на Изпълнителния съвет на МВФ, когато се обсъждат следните въпроси: а) политиките на еврозоната в контекста на консултации по член IV с държави членки; б) наблюдение на Фонда по член IV на политиките на отделните членки на еврозоната; в) ролята на еврозоната в международната парична система; г) очакванията за световната икономика; д) доклади за световната финансова стабилност; е) световни икономически и пазарни тенденции. В допълнение ЕЦБ е поканена да изпрати представител на събранията на Изпълнителния съвет на МВФ по точки от дневния ред, които ЕЦБ и Фондът приемат, че са от взаимен интерес за изпълнението на съответните им задачи. Статутът на наблюдател на ЕЦБ предполага, че с позволенieto на председателя представителят на ЕЦБ може да се обърне устно или писмено към Изпълнителния съвет на МВФ относно въпроси, за които ЕЦБ е била поканена, макар че правото на обръщение и вземане на решения по пълния спектър от точки от дневния ред на форумите на МВФ е запазено за държавите членки.

2.3 Технически забележки и предложения за изменение

Когато ЕЦБ отправя препоръки за изменения на предложеното решение, конкретните предложения с обяснителен текст към тях се представят в отделен технически работен документ. Техническият работен документ е достъпен на английски език на уебсайта на ЕЦБ.

Съставено във Франкфурт на Майн на 6 април 2016 година.

Председател на ЕЦБ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Решение № 12925-(03/1), 27 декември 2002 г., изменено с Решение №№ 13414-(05/01), 23 декември 2004 г., 13612-(05/108), 22 декември 2005 г., и 14517-(10/1), 5 януари 2010 г.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

15 юни 2016 година

(2016/C 216/02)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	шатски долар	1,1230	CAD	канадски долар	1,4438
JPY	японска йена	119,29	HKD	хонконгски долар	8,7162
DKK	датска крона	7,4356	NZD	новозеландски долар	1,5974
GBP	лира стерлинг	0,79158	SGD	сингапурски долар	1,5215
SEK	шведска крона	9,3540	KRW	южнокорейски вон	1 316,08
CHF	швейцарски франк	1,0817	ZAR	южноафрикански ранд	17,1016
ISK	исландска крона		CNY	китайски юан рен-мин-би	7,3905
NOK	норвежка крона	9,3415	HRK	хърватска куна	7,5278
BGN	български лев	1,9558	IDR	индонезийска рупия	15 010,63
CZK	чешка крона	27,073	MYR	малайзийски рингит	4,6054
HUF	унгарски форинт	313,86	PHP	филипинско песо	52,032
PLN	полска злота	4,4119	RUB	руска рубла	73,7390
RON	румънска лея	4,5358	THB	тайландски бат	39,602
TRY	турска лира	3,2905	BRL	бразилски реал	3,8945
AUD	австралийски долар	1,5188	MXN	мексиканско песо	21,1993
			INR	индийска рупия	75,3670

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Уведомление от ирландското правителство в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ (Директива за природния газ) по отношение на определянето на Gas Networks Ireland за оператор на преносна мрежа

(2016/C 216/03)

След сертифицирането на Gas Networks Ireland като оператор на преносна система с отделена собственост (член 9 от Директивата за природния газ), Комисията за енергийно регулиране (CER), като национален регулаторен орган на Ирландия, е уведомила Комисията за официалното одобряване и определяне на това дружество за оператор на преносна система, извършващ дейност в съответствие с член 10 от Директивата за природния газ.

Допълнителна информация може да се получи на следния адрес:

<http://www.cer.ie/> (За спр.: CER/16/113)

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

Дело, заведено на 23 октомври 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия

(Дело E-25/15)

(2016/C 216/04)

На 23 октомври 2015 г. пред Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Исландия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Markus Schneider и Clémence Perrin в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, с адрес: 35 Rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че като в определения срок не е взела всички необходими мерки за събиране от получателите на държавната помощ, обявена за несъвместима с функционирането на Европейското икономическо пространство съгласно член 2, 3, 4 и 5 от Решение № 404/14/COL на Надзорния орган на ЕАСТ от 8 октомври 2014 г. относно схемата за поощряване на инвестициите в Исландия; като в определения срок не е отменила оставащите плащания, упоменати в член 7, трето изречение от това решение; и като в определения срок не е предоставила на Надзорния орган на ЕАСТ цялата информация, посочена в член 8 от решението, Исландия не е изпълнила задълженията си по член 14, параграф 3 от част II от Протокол 3 към Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд и членове 6, 7 и 8 от Решение № 404/14/COL.
2. Да осъди Исландия да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че Исландия не е изпълнила задълженията си, предвидени в Решение № 404/14/COL на Органа от 8 октомври 2014 г. *относно схемата за поощряване на инвестициите в Исландия* („решението за възстановяване“ или „решението“).
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че в решението за възстановяване е установил, наред с другото, че Исландия е сключила с дружества пет инвестиционни споразумения, които включват нова държавна помощ, несъвместима с функционирането на Споразумението за ЕИП.
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че член 6 от решението за възстановяване задължава Исландия да предприеме всички необходими мерки за възстановяване от страна на бенефициерите на неправомерно получената държавна помощ, посочена в членове 2, 3, 4 и 5 от решението.
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че член 7, трето изречение от решението за възстановяване налага задължението на Исландия да отмени всички оставащи плащания от помощта, считано от датата на нотифициране на решението, т.е. от 8 октомври 2014 г.
- Освен това Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че съгласно член 8 от решението за възстановяване, Исландия е била длъжна да му предостави информацията, посочена в гореспоменатия член, до 9 декември 2014 г.

Дело, заведено на 16 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия**(Дело E-30/15)**

(2016/C 216/05)

На 16 декември 2015 г. в Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Исландия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Clémence Perrin и Marlene Lie Hakkebo в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, който се намира на следния адрес: Rue Belliard 35, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Исландия не е изпълнила задълженията си по акта, посочен в точка 15р от глава XIII от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба по отношение на предотвратяването на навлизането на фалшифицирани лекарствени продукти в законната верига на доставка), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела мерките, необходими за транспонирането на акта в предвидения срок, или във всеки случай като не е уведомила Надзорния орган на ЕАСТ за тях.
2. Да осъди Исландия да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Искът се отнася до неспазването от страна на Исландия в установения срок — до 14 март 2015 г., на мотивираното становище, издадено от Надзорния орган на ЕАСТ на 14 януари 2015 г., отнасящо се до невъвеждането от тази държава в нейния национален правен ред на Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба по отношение на предотвратяването на навлизането на фалшифицирани лекарствени продукти в законната верига на доставка, посочена в точка 15р от глава XIII от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство и адаптирана към това споразумение с Протокол 1 към него (наричана по-нататък „актът“).
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта, Исландия не е изпълнила задълженията си по акта и по член 7 от Споразумението за ЕИП.

Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия**(Дело Е-31/15)**

(2016/С 216/06)

На 17 декември 2015 г. в Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Исландия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Øyvind Vø и Íris Ísberg в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, който се намира на следния адрес: Rue Belliard 35, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Исландия не е изпълнила задълженията си по акта, посочен в точка 9е от приложение XVII към Споразумението за Европейското икономическо пространство (*Директива 2011/77/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. за изменение на Директива 2006/116/ЕО за срока за закрила на авторското право и някои сродни права*), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела мерките, необходими за транспонирането на акта в предвидения срок, или във всеки случай като не е уведомила Надзорния орган на ЕАСТ за тях.
2. Да осъди Исландия да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Искът се отнася до неспазването от страна на Исландия в установения срок — до 8 юни 2015 г., на мотивираното становище, издадено от Надзорния орган на ЕАСТ на 8 април 2015 г., отнасящо се до невъвеждането от тази държава в нейния национален правен ред на *Директива 2011/77/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. за изменение на Директива 2006/116/ЕО за срока за закрила на авторското право и някои сродни права*, посочена в точка 9е от приложение XVII към Споразумението за Европейското икономическо пространство и адаптирана към това споразумение с Протокол 1 към него (наричана по-нататък „актът“).
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта, Исландия не е изпълнила задълженията си по акта и по член 7 от Споразумението за ЕИП.

Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Княжество Лихтенщайн**(Дело E-32/15)**

(2016/C 216/07)

На 17 декември 2015 г. в Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Княжество Лихтенщайн от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Øyvind Vø и Marlene Lie Hakkebo в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, който се намира на следния адрес: Rue Belliard 35, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по актовете, посочени в точка 24е от приложение VIII към Споразумението за Европейското икономическо пространство:
 - Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства,
 - Директива 2011/94/ЕС на Комисията от 28 ноември 2011 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелства за управление на превозни средства,
 - Директива 2012/36/ЕС на Комисията от 19 ноември 2012 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на превозни средства,адаптирани към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението за ЕИП, като не е приело мерките, необходими за транспонирането на актовете в предвидения срок, или във всеки случай като не е уведомило Надзорния орган на ЕАСТ за тях.
2. Да осъди Княжество Лихтенщайн да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Искът се отнася до неспазването от страна на Княжество Лихтенщайн в установения срок — до 24 август 2015 г., на мотивираното становище, издадено от Надзорния орган на ЕАСТ на 24 юни 2015 г., отнасящо се до невъвеждането от тази държава в нейния национален правен ред на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, както и на
 - Директива 2011/94/ЕС на Комисията от 28 ноември 2011 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелства за управление на превозни средства и
 - Директива 2012/36/ЕС на Комисията от 19 ноември 2012 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на превозни средства, посочени в точка 24е от приложение VIII към Споразумението за Европейското икономическо пространство и адаптирани към това споразумение с Протокол 1 към него (наричани по-нататък „актовете“).
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че като не е приело в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на актовете, Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по член 7 от Споразумението за ЕИП.

Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия**(Дело E-33/15)**

(2016/C 216/08)

На 17 декември 2015 г. пред Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Исландия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Iris Ísberg и Clémence Perrin в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, с адрес: Rue Belliard 35, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Исландия не е изпълнила задълженията си по акта, посочен в точка 15р от глава XIII от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (*Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО по отношение на фармакологичната бдителност*), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за прилагането на акта, или във всеки случай като не е уведомила Надзорния орган на ЕАСТ за тези мерки.
2. Да нареди на Исландия да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Искът се отнася до неспазването от страна на Исландия в срок до 14 март 2015 г. на мотивираното становище, издадено от Надзорния орган на ЕАСТ на 14 януари 2015 г. и отнасящо се до невъвеждането в нейния национален правен ред на *Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО по отношение на фармакологичната бдителност*, посочена в точка 15р от глава XIII от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство и адаптирана към Споразумението с Протокол 1 към него (наричана по-нататък „актът“).
 - Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за прилагането на акта, Исландия не е изпълнила задълженията си по акта и по член 7 от Споразумението за ЕИП.
-

Дело, заведено на 17 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Исландия**(Дело Е-34/15)**

(2016/С 216/09)

На 17 декември 2015 г. пред Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Исландия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Øyvind Bø и Íris Ísberg в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, с адрес: 35 Rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Исландия не е изпълнила задълженията си по акта, посочен в точка 1а от глава XXIV от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2012/46/ЕС на Комисията от 6 декември 2012 година за изменение на Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване на емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за прилагането на акта или във всеки случай като не е уведомила Надзорния орган на ЕАСТ за тези мерки.
2. Да нареди на Исландия да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Искът се отнася до неспазването от страна на Исландия в срок до 13 юли 2015 г. на мотивираното становище, издадено от Надзорния орган на ЕАСТ на 13 май 2015 г., отнасящо се до невъвеждането в нейния национален правен ред на Директива 2012/46/ЕС на Комисията от 6 декември 2012 година за изменение на Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване на емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника, в точка 1а от глава XXIV от приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство и адаптирана към Споразумението с Протокол 1 към него (наричана по-долу „актът“).
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за прилагането на акта, Исландия не е изпълнила задълженията си по акта и по член 7 от Споразумението за ЕИП.

Дело, заведено на 22 декември 2015 г. от Надзорния орган на ЕАСТ срещу Кралство Норвегия**(Дело E-35/15)**

(2016/C 216/10)

На 22 декември 2015 г. пред Съда на ЕАСТ беше заведено дело срещу Кралство Норвегия от Надзорния орган на ЕАСТ, представляван от Carsten Zatschler, Markus Schneider и Øyvind Bø, в качеството им на представители на Надзорния орган на ЕАСТ, с адрес: Rue Belliard 35, 1040 Brussels, Belgium.

Надзорният орган на ЕАСТ иска от Съда на ЕАСТ:

1. Да постанови, че Кралство Норвегия не е изпълнило задълженията по акта, посочен в точка 56и от приложение XIII към Споразумението за Европейското икономическо пространство (*Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари*) в определения срок,
 - а) като не е разработило и приложило подходящ план за приемане и обработване на отпадъци за всяко пристанище в Норвегия, както се изисква от член 5, параграф 1 от Директива 2000/59/ЕО;
 - б) като не е оценило и одобрило подходящи планове за приемане и обработване на отпадъци за всяко пристанище в Норвегия, не е наблюдавало прилагането им и не е осигурило подновяването на одобрението им поне на всеки три години, както се изисква от член 5, параграф 3 от Директива 2000/59/ЕО; и
 - в) като не е осигурило наличието на пристанищни приемни съоръжения във всички пристанища в Норвегия, които да са адекватни на нуждите на корабите, използващи обикновено пристанището, без да причиняват неоправдани закъснения за тези кораби, както се изисква от член 4, параграф 1 от Директива 2000/59/ЕО.
2. Да нареди на ответника да заплати съдебните разноски.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа на иска:

- Надзорният орган на ЕАСТ изтъква, че Кралство Норвегия не е изпълнило в срок ключови задължения за опазване на морската среда по Директива 2000/59/ЕО (наричана по-долу „Директивата“ или „Директивата за пристанищните приемни съоръжения“).
- С цел да се намали изхвърлянето на отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари в морето, Директивата задължава държавите от ЕИП да осигурят наличието на подходящи съоръжения, които могат да приемат отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари във всички техни пристанища и да разработят и изпълнят планове за приемане и обработване на отпадъците за всяко пристанище.
- На 23 октомври 2007 г. норвежките власти уведомиха Надзорния орган на ЕАСТ, че Директивата относно пристанищните приемни съоръжения е била транспонирана в националното законодателство.
- По искане на Надзорния орган на ЕАСТ Европейската агенция за морска безопасност извърши инспекция и публикува доклад на 28 септември 2010 г., в който представя, наред с другото, недостатъците при изпълнението на Директивата от Норвегия.
- Надзорният орган на ЕАСТ представи мотивирано становище на 10 юли 2013 г., в което твърди, че Норвегия не е изпълнила, наред с другото, задълженията си по член 4, параграф 1 и член 5, параграфи 1 и 3 от Директивата. Към Норвегия бе отправено искане да вземе необходимите мерки, за да се съобрази с мотивираното становище не по-късно от 10 септември 2013 г.
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че до тази дата Норвегия не е изпълнила своите задължения: i) да разработи и приложи подходящ план за приемане и обработване на отпадъци за всяко пристанище в Норвегия, както се изисква от член 5, параграф 1 от Директивата; ii) да оцени и одобри подходящи планове за приемане и обработване на отпадъци за всяко пристанище в Норвегия, да наблюдава прилагането им и да осигури подновяването на одобрение им поне на всеки три години, както се изисква от член 5, параграф 3 от Директивата; и iii) да осигури наличието на пристанищни приемни съоръжения във всички пристанища на своята територия, както се изисква от член 4, параграф 1 от Директивата.

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Предварително уведомление за концентрация
(Дело M.8070 — Bancoropular-e/Assets of Barclays Bank)

Дело кандидат за опростена процедура

(текст от значение за ЕИП)

(2016/C 216/11)

1. На 9 юни 2016 г. Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която предприятие Bancoropular-e SA („E-Com“ или „придобиващото предприятие“) придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията контрол над дейността на Barclays за разплащателни карти в Испания и Португалия („целевото предприятие“) от Barclays Bank PLC („Barclays“ или „продаващото предприятие“).

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

— E-Com предоставя услуги, свързани с издаването на разплащателни карти в Испания. В по-малка степен то предоставя също услуги за застрахователно посредничество и разпространение на застраховки на испанския пазар. E-Com е съвместно предприятие под общия контрол на Banco Popular и някои частни фондове, управлявани от Värde Partners Inc. („Värde“).

— Целевото предприятие обхваща дейностите на Barclays с кредитни карти в Португалия и Испания, състоящи се от генериране, маркетинг и обслужване на сметки за потребителски кредити, кредитни карти на потребители, продукти за потребителски кредитни карти, продукти за плащане с кредитни карти и заеми по потребителски кредитни карти. Освен това целевото предприятие развива незначителна дейност на пазара за разпространението на застрахователни услуги в Испания и Португалия.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че операцията, за която е уведомена, би могла да попадне в приложното поле на Регламента за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка. В съответствие с Известието на Комисията относно опростена процедура за разглеждане на някои концентрации съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽²⁾ следва да се отбележи, че това дело би могло да бъде разгледано по процедурата, посочена в Известието.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисия по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, или по пощата, с позоваване на M.8070 — Bancoropular-e/Assets of Barclays Bank, на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 (Регламент за сливанията).

⁽²⁾ ОВ С 366, 14.12.2013 г., стр. 5.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG